



Kongshaug-nytt

Oktober 2009

Huskelista!

Hva hender fremover !

Husk dette og møt så ofte du kan.

12.10. 09

Veteranaften .

14.10.09

-- hos □ Færder (onsdag)

19.10.09

Info møte

01.11.09

Kirkesøndag

02.11.09

≡ + Galla

09.11.09

Klubbaften med damer

11.11.09

M □ hos □ nr. 48 Færder
(onsdag)

Kjære lesere av Kongshaug-nytt.

Som nyvalgt Overmester i loge 15 Kongshaug "skrider jeg til verket" med stor ydmykhet og i forvisshet om at jeg har "store sko å fylle". De foregående Overmestere har gjort en forbilledlig vil rette en stor takk til dem Olav Løvoll, som jeg har med. Også takk til brødrene har gått ut av kollegiet, for Ordenen. Jeg vil også ønske rene Hans Erik Thomsen og



innsats for Logen og for Ordenen. Jeg alle, spesielt til nåværende XOM hatt og vil ha et godt samarbeid Åge B. Eriksen og Arvid Wold, som en fabelaktig innsats for Logen og velkommen inn i kollegiet til brød-Bjørn-Vidar Boberg.

Jeg vil takke dere alle som har vært med å stemme på meg til denne Overmesterstillingen. Tusen takk. Jeg skal gjøre mitt beste for å føre gode tradisjoner videre, dere vil ikke merke noen radikal endring. Jeg føler at det er en god ånd og tone i logen. Denne er det viktig å ta vare på, og om mulig gjøre enda bedre. For å få det til ønsker jeg å si noe om fremmøte på møtene. Logen er avhengig av alle typer engasjement, enten det er fremmøte i logesalen, oppmøte ved taffelet eller arbeid i nemndene. Intet fremmøte er mindreverdige. Det er slike at våre private plikter er de aller viktigste. Et godt og harmonisk privatliv avler et godt engasjement for logen. Logen vår skal være levedyktig og pulserende sosialt og i forhold til Ordenens idealer. Derfor er det viktig for meg å fokusere på følgende: "møt så ofte dere kan". Det er viktig at den enkelte bror ser seg rundt, tar tak i og bryr seg, dersom en bror trenger hjelp - enten privat eller for å komme over terskelen for å møte i logen. Dersom vi kunne klare å øke fremmøte noe, ville det være en styrkelse for oss alle. Vi skal ikke være redde "for å bry oss". Jeg vil ønske dere en god høst og håper at vi kan sees i logen så ofte som mulig. Jeg er også interessert i at dere gir meg eller kollegiet tilbakemeldinger - positive eller negative. Jeg lover at alle tilbakemeldinger vil bli diskutert og vurdert - alt til beste for logen.

Gunnar Jensen Overmester



Tilbakeblikk siden siste nummer av Kongshaugnytt.

Ved Gunnar Jensen

Sommerfesten på Gokstad Kystlag

&. Juni arrangerte Kongshaug sin tradisjonelle sommerfest på Gogstad kystlag. Kun 33 festdeltagere deltok. Det var andre året det var vanskelig å få brødre til å melde seg på. Neste år vil Privatnemnda og UM prøve et alternativt opplegg. Tusen takk til de brødrene som vikarierte for Privatnemnda denne dagen.

Ut i det Blå

08.06. arrangerte Kongshaug "Ut i det blå"-tur. Dette er et særdeles populært arrangement. Denne gangen gikk turen til Bøkekroa i Larvik. Arrangementet passer godt til den profilen som ligger for logen - omsorg for eldre. 73 deltagere med sjåfører var med. Tusen takk til brødrene som stilte opp som sjåfører.

Møte mandag 07.09 med Installasjon av nytt kollegie for 2009—2011



Skattm. Arild Larsen, Sekr. Hans Erik Thomsen, Kass. Bjørn Boberg, CM. Svein Harald Sataslaatten
EksOM Olav Løvoll, OM Gunnar Jensen, UM Truls Erik Pettersen

Installasjon av nye embetsmenn ble gjennomført i en stilfull og verdig seremoni gjennomført av DSS Jonn Wøllo og hans storembetsmenn. DSS Jonn Wøllo Han takket det embetsmenn som har fungert frem til ny installasjon og ønsket de nye embetsmenn til lykke med de verv de har påtatt seg i de kommende år. Vår egen storrepresentant fungerte som stormarshal.

Efter installasjon av valgte embetsmenn foretok over og undermester installasjon av sine embetsmenn. Begge gav uttrykk og håp om at alle embetsmenn deltar aktivt i logens arbeider i valgperioden.

Ved taffelet etter installasjonen ble det holdt flere taler og DSS Jonn Wøllo hilste fra SS Harald Thoen med takk til de brødre som nå trer ut av aktiv tjeneste i Odd Fellow, for engasjement og entusiasme. Likedan lykke til videre i OF sammenheng. Videre overbrakte han en takk til de som nå tar fatt på nye oppgaver og har sagt seg villig til å bruke av sin tid til vårt arbeide. På egne vegne sa blant annet:



Takk til Eks OM , OM, UM, Sekr; Skm og Kass for deres innsats. Takk til utnevnte og andre aktører, og ikke minst til alle brødre som har møtt opp og gjort møtene til det er.

Nye valgte embetsmenn har vært på kurs, skolering for oppgavene, og dermed fått et innblikk i hvordan arbeidet skal utføres.

Bror SS og jeg , samt logen er takknemlige for at dere tar på dere tildels store og krevende oppgaver.

Hva går så de krevende oppgavene ut på?

Kollegiet må vektlegge å formidle Ordenens budskap og logens ritualer på en forståelig måte. Det gjøres ved å sette seg grundig inn i ordenes ånd og mening. Ved å vektlegge etikken og det som vedrører den oppnådde mål som lover og forskrifter setter. Det er viktig å skape engasjement og trivsel noe som kan oppnås ved å gi ros. Det er medisiner for det meste. Dessuten skal en være raus, raus i omgang og meninger. Man må være tolerant, inkluderende og sosial. Dette skaper medmenneskelige relasjoner. Hvis man lykkes, vil alle bli smittet.

Logen har en handlingsplan i samsvar med Storlogens. Medlemsøkning på 5% er et av målene. Dere er ca 100 brødre. Ved neste EI bør da medlemstallet være 105. Det greier dere. Det betyr igjen at alle må yte sin skjerv, bli fadder.

Jeg har også lyst til å si:

Ordenen er en god skole. En livets skole som består av mange elementer som vil gjøre oss bedre og til bedre medmennesker. Derfor lykke til alle i logen, og spesielt kollegiet som da bærer hovedansvaret for disse oppgavene.

Jeg regner med at man vil oppleve noen skuffelser, men mitt inntrykk er at man sitter igjen med mange gode opplevelser og erfaringer. Man vokser med oppgavene. Det tar noe tid, og det krever godt samarbeid. Ritualer og seremonier er ofte resultat av erfaring, rutiner og øvelser. Derfor er det viktig å være sikker og stø i de respektive oppgaver. Kunne leksa si vedrørende alle seremonier. Da får man det beste utbyttet av teksten og evt av spill som foregår. Viktig person her er Bror CM. Gjør CM en tjeneste. Ta imot roller du måtte få, lær rollene og replikkene fra første stund. Møt opp til øvelsene og bidra så godt du kan.

Da vil du selv og alle andre få et fullgodt utbytte av framførelsen. De fleste av oss er ikke skuespillere, men øving og det å slå seg løs, gjør underverker. Du dummer deg ikke ut. Kanskje er det en skuespiller i deg likevel!

Jeg ønsker dere lykke til alle sammen og ser fram til et godt samarbeid med dere slik som med de så nå har trekt seg tilbake.

Vi gratulerer Bror Hugo Karlsen med 25 års veteranjuvel



Bror Hugo Karlsen ble tildelt 25 års veteranjuvel på vår møte den 4. mai. Storrepresentant Frank O. Eriksen sammen med fungerende stormasjall Haakon R. Henriksen stod for den høytidlige tildelingen.

Bror Hugo Karlsen og hans kone Jorunn, har hele sitt arbeidsliv vært tilknyttet Telegrafverket, i dag Telenor. De flyttet mye rundt i landet, først når han forstod at han hadde sitt siste arbeidssted, ble han med i Odd Fellow. Midt på åttitallet flyttet de til Sandefjord som pensjonister. Han er også medlem av Landslaget for Offentlige Pensjonister LOP.

De holdninger vår Orden står for, passer meget bra for bror Hugo. Han er en god representant for vår Orden.

I vinterhalvåret reiser de mye sydover til varmere strøk og også der har han kontakt med Odd Fellow. Når de er hjemme i Sandefjord, så møter han så ofte han kan på møtene.

Han er en meget blid og hyggelig logebror som stiller opp der det trengs. På våre turer "Ut i det blå" hvert år, så stiller han opp med bil og er både en god sjåfør og reisevert.

Vi gratulerer med 25 års juvelen, og håper han får fortsatt mange gode år i logen.



Bror Hugo flankert av
Storrepresentant
Frank Eriksen og
Overmester
Olav Løvoll

Etter tildelingen deltok mange brodre ved brodermåltidet som avsluttet en hyggelig kveld for oss alle.



Vi gratulerer brødre med runde dager

Halvar Gade Johansen fylte 75 år 13.5.09, og vi slutter oss til gratulantene.

Bror Halvar er ekte Sandefjordsgutt, født på Østre Kamfjord der flere i familien fortsatt bor.

Skolegangen startet på Breili og fortsatte på realskole og reallinjen på gymnaset. Han var rødruss i 1953.

Deretter gikk turen til Gøteborg og turen til rekruttskole på Hove leir

På denne tiden var det slik at de om å søke befalskole i forbindelse med på Flyvåpenets befalskole i struktør i flykjenning, samband og elektronikk og data på denne tiden, gikk visuelt - med øynene. Flykjenningsskjellig flytypers egenart - hvordan de dem p.g.a ulike detaljer. Dette på bakgrunn feilaktig var blitt skutt ned.



kjemistudier. Etter kjemieksamen gikk på Tromøya.

som hadde en god utdanning ble bedt med militærtjenesten, og Halvar end-Stavern. Der ble han etter hvert in-kontroll/varslings. Det fantes lite av så mye av søking etter fly i lufta forening var rett og slett opplæring i de forstå ut, hvordan man skulle kunne gjenkjenne av erfaringer fra krigen, der mange egne fly

Etter endt verneplikt arbeidet han noen måneder som laboratorieingeniør på Vera fabrikker, før han ble ansatt som forskningsingeniør på Skipsteknisk Forskningsinstitutt SFI ved NTH i Trondheim. En av mange oppgaver der var å kartlegge norske marinehavner med hensyn til begroningsfare på skrogene til marinefartøyer. Dette hadde med den operative beredskapen å gjøre. Et av marinefartøyetets viktigste egenskaper er farten, og med stor begroning kan denne bli sterkt redusert. Det ble forsket på ulike metoder for å hindre begroning. Blant annet ble ultralyd prøvd, men da økte begroningen litt mer enn normalt....

Halvar var 2 år i Trondheim, fra 1957 til 59. Her traff han Anne, og de ble gift i Nidarosdomen. I løpet av tiden i Trondheim ble også eldstemann, Stein, født. Senere kom yngstemann Per til i Sandefjord. Anne og Halvar har 6 barnebarn.

I 1959 flyttet familien til Sandefjord. Bror Halvar begynte da på laboratoriet til Jotuns avdeling for skipsmaling og i 1964 til vedlikeholdsfirmaet Nika som garantiinspektør. Nika sandblåste og utførte vedlikehold av utvendige skrog og lastetanker, og bror Halvars jobb gikk ut på å kontrollere og garantere det arbeidet som ble utført. Det var ikke alltid like populært når han påpekte dårlig utførte oppgaver, eller ikke ville godkjenne arbeid, men det var heldigvis sjelden.

1967 ble han igjen ansatt ved SFI i Trondheim, men nå med base i Sandefjord. Første del av arbeidet gikk ut på å finne en egnet plass til et sjøvannslaboratorium. Dette endte opp med at anlegget ble bygd på Asnes i 1970.

Men før man var kommet så langt, hadde det vært en hard kamp for å få gjennomført prosjektet.

På mange måter er dette prosjektet et eksempel på hva man tror kontra de faktiske forhold. I lokalmiljøet trodde man at laboratoriet ville medføre lukt, forurensing, høyt støynivå, økt trafikk m.m. Det førte til underskriftskampanjer og avisinnlegg - sågar på førstesiden i VG.

Etter hvert viste det seg at beboere og hytteeiere fikk en rekke fordeler: Kloakker ble regulert, det ble ny tilførsel av vann som igjen førte til at hytteeiere fikk bygge om til helårsboliger, og kritikken forstummet.

Laboratoriet på Asnes ble bror Halvars arbeidsplass fram til pensjonering i 2000. Mens det den første tiden ble arbeidet med korrosjon og begroingsbeskyttelse av skip, ble det de siste åra mer og mer oppgaver for oljeindustrien. Blant annet hadde han ansvaret for beskyttelse av strekkstagene på Snorre - og Heidrun-plattformene. Etter 33 år i Marintek/NSFI ble det Norges Vels medalje og hyggelig avslutning av arbeidslivet med festmiddag i Trondheim.

I tillegg til sitt arbeid på laboratoriet underviste han på 70-tallet i kjemi på NKI- skolen, som på hadde kveldsundervisning i Sandefjord. Undervisningen foregikk i kjemilab. på den videregående skole der han førte frem to kull til eksamen. Han sluttet da NKI la ned avdelingen i Sandefjord og flyttet til Tønsberg.

Musikk har vært en stor hobby og interesse gjennom alle år. Han begynte å spille fiolin allerede som 9 åring. I 1951 var han med på Jubileumskonserten som Sandefjord Byorkester holdt, under ledelse av den kjente dirigenten Odd Gruner Hegge. Senere har orkesteret gått inn i Vestfold Symfoniorkester.

Konserten ble overført i NRK. Dette var noe nytt og ukjent for vår unge fiolinist, så han husker godt hendelsen. Før Musikkskolen i Sandefjord startet, tok han også imot unge fiolinelever. For øvrig hadde han i en periode også privatelever i matematikk.

Fortsatt tar han fram fele ved spesielle anledninger. Å spille sammen med barnebarn i jula er en tradisjon han setter stor pris på.

Botanikk har alltid vært en stor interesse. Han begynte tidlig å gå rundt med to finerplater - på leting etter planter som han tok med hjem til pressing. Sopp har han også hele tiden vært interessert i.

Men filateli har nå overtatt mye av fritiden hans. Fra å samle på "alt", har det etter hvert blitt mer og mer spesialisering. Nå er det British Commonwealth, perioden King Georg VI 1937 - 52, som tar all tid. På denne tiden besto the Commonwealth av 105 land, så det blir mye å holde orden på. På den ene siden har han lært mye om de ulike land i verden, på den annen side har han fått forindelser og venner rundt om. Da vi besøkte han, ventet han på brev fra en venn på Filipinene, med frimerker fra Fijiøyene. Dessuten blir det mye bruk av Internett, med kjøp av frimerker han mangler på handlestedene eBay og QLX.

Anne og Halvar har alltid vært glade i å reise. Fødselsdagen ble feiret med Anne på Mallorca, mens det senere ble familietur til Ebeltøft i Danmark.

Lanzarote er ei øy de ofte besøker. De var der i våres, og skal tilbake på nyåret.

OF turen til Moskva og elvefarten til St. Petersburg var bare helt fantastisk.

Bror Halvar setter stor pris på vennskapet og samholdet i logen. Han har fått mange gode venner her, og av det et bredere nettverk.

Han opplever nok at han var mer aktiv før, men mange reiser gjør det vanskelig å påta seg de viktigste oppgavene. Han ser det også som viktig at de yngre kreftene slipper til.

— oo00oo —

Birger Giæver fylte 70 år 18.08.09, og vi gratulerer.

Giævernavnet kan føres tilbake til Trondheim på 1500- tallet, sannsynligvis etter en Tysk innvandrер fra den Tyske byen Jever, men er nok mest kjent som fiskehandlere og fiskeeksportører langs hele kysten fra Trondheim og nordover. I dag driver 3 selvstendige Giæverfamilier handel på Gjøvik, Lyngseide, Hamnnes og Tromsø i Troms.

Besteforeldrene var fra Bergen og midt mellom - i Trondheim. Her på seg selv som sterkt miljøens spisestue og sovemøblement finnes nok i hjertedypet.

Birger vokste opp på Tyholt i rene. Blant annet ble familien "Rinnans bandekloster": Det var holdt til, og ligaen trengte leiligheten gjorde også et sterkt inntrykk, - han kan fremdeles memorere de voldsomme smellene av bomber som eksploderte og lyskastere som feide over himmelen på jakt etter Engelske bombefly.



Tromsø, så da var det naturlig å slå seg ned vokste også bror Birger opp, og han ser skadd trønder. Han har fortsatt famili-fra 1901 i sitt eie, og "hjemlengselen"

Trondheim, og han husker godt krigså-kastet ut av leiligheten som lå rett ved her angiver og torturist Henry Rinnan til sine medlemmer. Bombingen av havnen

Det var et tett samhold i gata der han bodde, og han har fortsatt god kontakt med vennene sine. Derfor blir det da også en 70 års feiring i Trondheim der alle de "gamle" gutta møtes.

Birger ble tidlig teknisk interessert. Han kunne i timevis bygge "Mekano", et byggesett i metall som sikkert mange av brødrene husker. Det igjen førte til teknisk utdanning - Framhaldsskole, Yrkesskole og utdanning som mekaniker.

16 år gammel lokket sjøen, men mor satte seg på bakbeina. Da kom fars fetter, den kjente forfatteren John Giæver innom på sin ferd mellom Oslo og Tromsø. "La nå glunten få fær," sa han, og dermed var det gjort.

Som maskingutt på en stykkgodsbåt ble det første året ute en lang rekke spennende opplevelser. Turen gikk både til USA, Canada og New Zealand. Den gang lå jo båtene i havn både 3 og 4 uker, så det ble tid til å se seg litt om.

Etter å ha avlagt 3. maskinist eksamen, bar det inn til militærtjeneste. Naturlig nok ble det Marinen - 18 måneder om bord på MTB'er.

Deretter gikk turen til sjøs igjen. I 1960 het datidens største motortankskip "Fearnraig" og var på 36 000 tonn (I dag er jo de største på 600 - 700 000). Det ble bare en tur - under sliping av ventiler gikk det galt med en slipeskive, han fikk et dypt kutt i hånden og ble sykeavmønstret.

Det var forresten så vidt det ble den ene turen også. Mannskapet skulle fly med en DC 3 ned til skipet i Kuwait, men etter en mellomlanding i Brindisi, Italia, eksploderte en av motorene og tok fyr i lufta.

Flyet ble lagt i et stup, og alle trodde flyet styrtet og deres sist time var kommet. Det viste seg at flykapteinen hadde gjort dette for å slukke brannen. Bror Birger kunne tørt fortelle at Brindisi om vinteren er en veldig kjedelig by...

Etter at hånden var reparert, var det 3 nye år i ett, med mange jordomseilinger på forskjellige båter, mellom USA og Østen på stykkgodsbåt. På den siste båten begynte maskinsjef Olsen å mase om videreutdanning.

Men Birger vegret seg, han hadde det jo som fisken i vannet. Men en dag, på vei gjennom Midelhavet på vei til New York, gav Olsen beskjed om at han skulle mønstre av i New York. Olsen hadde nemlig, i hemmelighet, søkt og fått plass til Birger på Maskinstskolen i Trondheim. Dermed ble det 1. maskinist - og maskinsjefeksamen i 1964-65, og han er maskinsjef Olsen evig takknemlig som fikk han i gang med utdannelsen.

Etter maskinsjefutdannelsen fikk Birger jobb på Høyskolen i Trondheim, på Skipsteknisk Forskningsinstitutt, som forsker. Det ble etter hvert mange oppgaver på de 7 åra han arbeidet her, men mest tid brukte han nok på å lage vedlikeholdssystemer for skip.

Her fikk han også sitt første møte med elektronikk og data, så etter hvert ble det mye programmeringsarbeid. Han startet arbeidet med å lage kodesystemer og program for rapportering av feil og skader om bord på skip. I denne dataens barndom var det å gå med en skoeske full av hullkort til Regnesentralen på NTH. I løpet av natta gikk disse gjennom systemet, og så var det å hente kort og lange "printout" lister neste morgen - for så å sjekke og rette opp feil. Det tok lang tid før programmet fungerte som ønsket. Dette prosjektet var meget interessant, men vi var nå kommet til slutten 60 - åra, og p.g.a. krisen innen shipping, begynte midlene til forskning å tørke inn og prosjektet ble, til Birgers store skuffelse, lagt på is.

På den tiden var det vanlig med faste intervaller for kontroll av skipsutstyret, og det ble laget faste programmer for hvert år. Dette tok ikke hensyn til variable faktorer som påvirket utstyret i positiv eller negativ retning. Birger mente at vedlikeholdssystemene burde kunne ta hensyn til dette, og han begynte, sammen med andre, å utarbeide et system, som ved hjelp av kort i en stor tavle på veggen, tillot maskinbesetningen å variere intervallene etter utstyrets tilstand, uten å miste oversikten. Dette systemet ble en suksess i handelsflåten.

Da han hadde laget et vedlikeholdssystem for Nordenfjeldske "Royal Viking Sky" - et cruiseskip i luksusklassen - kastet han seg med som 1. maskinist. Det var jo spennende å se hvordan teoriene fungerte i praksis. Han kunne nå følge opp systemet og gjøre de endringer som eventuelt måtte til. Skipet hadde base i San Francisco, men det ble mange lange turer rundt om i verden - også til Norge og Svalbard.

I 1974 ble Birgers sønn Hans Andreas født, og han ønsket da å kunne være mer hjemme. Da han fikk tilbud om stillingen som teknisk sjef om bord på riggen "Nordskald" - med 14 dager på og av - slo han til.

Nyttårsaften 1974/75 tok han sin første helikoptertur ut i Nordsjøen i sterk snøstorm. Han var ikke mer enn kommet om bord før han måtte trå i aksjon. En bølgekompensator - en mekanisme som utjevnet riggens bevegelser i sjøen i forhold til borestrengen, - var skadet og måtte repareres. Elektrikeren hang allerede i toppen av tårnet, og nå ble Birger heist opp i en slags stol - og sikkerhetslinjer ble festet til kroppen. Alt verktøy var bundet fast, og i snøstormen ble det ingen enkel reparasjon. En tur han ikke glemmer så lett.

Her var han i 1 år. Birger hadde ansvar for vedlikehold og reparasjoner, men enkelte amerikanske ledere tok ikke sikkerhetsregler særlig alvorlig, så det kom ofte til konfrontasjoner med det norske maritime mannskapet.

Derfor ble det et enkelt valg da han fikk tilbud om oppgaven som inspektør på en rigg under bygging på Framnæs. Etter først å ha leid hus på Mosserød, kjøpte familien seg hus i Båtstangveien på Lofterød.

Da riggen var ferdig, gikk bunnen ut av riggmarkedet, og riggen skulle gå i opplag og Birger begynte å se seg om etter ny jobb. Flere av de Birger tidligere hadde jobbet med ombord på Nordskald, hadde fått jobb i Mobile. Han søkte jobb både hos Mobile og Elf, fikk jobb hos begge, men havnet i Mobile.

Vi er kommet til januar 1977, og Birger fikk jobb som mekanisk leder, med ansvar for alt mekanisk vedlikehold om bord på produksjonsplattformen Statfjord A på Statfjordfeltet, og var med da den ble satt ned på bunnen i mai 1977. Turen gikk senere over til Statfjord C plattformen på samme felt.

I 1996 gikk turen på land. Han ble prosjektleder med base i Stavanger, men også mye arbeid ved forskningsavdelingen i Trondheim, først og fremst rundt vedlikeholdsstyring og kvalitetskontroll.

I denne perioden, fram til pensjonering i 2000, ble det også en rekke oppgaver innen utvikling av datasystemer for vedlikehold og administrasjon om bord på plattformene. På dette tidspunkt kom Statoil, som hadde overtatt Statfjordfeltet fra Mobile, med en pensjonspakke, og han slo til, noe han aldri har angret på.

Da Birger var i 10 årsalderen fikk faren jobb som bilselger hos Ford i Trondheim. For en 10 åring som var svært teknisk interessert var dette som en deilig drøm. Verksmester Brekke var universets viktigste person. Han lot nemlig Birger få gå rundt om i verksted og utstillingshall.

Dette har ført til en stor kjærlighet til Ford, fortrinnsvis engelsk Ford. Han har 17 -18 gamle Forder hjemme i garasjen og andre steder på Fordland (Båtstangveien), - i to etasjer - de øverste hengt opp i kjettinger!

Han samler også på frimerker og mynter, driver med slektsforskning og bygging av modellbåter, men dette er lagt på is til han blir gammel. Dataen er og har vært både et arbeidsredskap og en hobby. Birger påstår også at han i den senere tid er blitt påtvunget en ny hobby. Sønnen fikk nemlig en bok: 10 fjell-, kajakk- og sykkelturner i Norge. Så nå drar far og sønn på tur med Birgers bobil. Eller som Birger med et smil sier: "Kjeppjaga ut på fjelltortur"...

Birger bor nu sammen med sin samboer, Gerd Steen, i Prinsens gate og synes tilværelsen knapt kan bli noe bedre. Hver dag drar han "på jobben" ute på Fordland etter å han besøkt sin 94 år gamle demente mor på Mosserødhjemmet. Birger er også engasjert i driften av Kurbadet som styreleder i Kurbadets Venner og i Sandefjords Sangforening får han synge ut.

Bobilen har blitt et kjærte redskap, og en av planene er, sammen med andre Norske bobiler og sin kjære Gerd, å dra til overvintring i Algarve, Portugal.

Birger kom til vår loge, som flere andre, via Sandefjords Sangforening, der han har vært med siden 1979. Han mener de beste sider ved logen er kameratskapet og den inkluderende holdningen blant logebrødrene. Det føler han som verdifullt.

— oo00oo —

Bror Tor Klavenes fylte 75 år 08.08.09, og vi gratulerer hjerteligst med dagen som var.

Klavenes er et kjent Sandefjordsnavn, men det kanskje ikke mange vet, er at det er minst 17 gårdsbruk på Klavenes i Sandefjord.

Tors oldeforeldre, som opprinnelig kom fra Holm i Hedrum, kjøpte en av Klavenes-gårdene i 1872. Tors foreldre bygde hus på opp i Haukerød-kryssset. Derfor av klassekameratene er fort-

I gutte- og ungdomsdagene var domskorpset. Som mange av de "Vårbrudd", avholdslaget på Hau-



Haukerød, eller som Thor sier: Jeg vokste ble det også Haukerød skole, og mange satt nære venner.

han med både i guttemusikken og i unge på Haukerød kom han også med i kerød og i KFUM og speideren.

Etter endt realskole tok han utdanning som radiotelegrafist, og i 1953 dro han ut med M/T "Thorsøy" - en Thor Dahl tanker. Men det ble bare ett år som sjømann. Han fant nemlig sin Kari og ville ikke reise ut igjen. Så turen gikk i stedet til teknisk skole i Stockholm, og Kari var med. Etter 2 års utdanning der, gikk turen til Kløfta. Dette var i 1958, og med den bolignøden som hersket på denne tiden, var det fristende med tilbudet om ingeniørjobb med bolig i Hærens Samband.

Det må ha vært usedvanlig god luft der, for i løpet av få år fikk de 4 familiene i 4 mannsboligen til sammen 11 barn - 4 av dem var Kari og Tors. Det ble etter hvert 12 år på Kløfta.

Men en dag ringte Marthin Liverød fra Thor Dahl. De trengte en ingeniør med elektronikk kunnskaper til sitt skip "Astra" - tidligere hvalkokeriet "Thorshavet". "Astra" drev med produksjon av fiskemel og fiskeolje utenfor Afrikakysten, og hit gikk turen i 1970. Tor hadde her ansvaret for alt elektronisk utstyr på "Astra" og fiskeletingsutstyret på 11 medfølgende fiskebåter som fisket med ringnot.

Dette kom Einar Enge i Norsk Therma for øret. Therma var i utgangspunktet et dansk selskap som produserte radarer til sivile formål, og etter et år på Afrikakysten, gikk Tor over til installasjon og reparasjon av radarer og annet elektronisk utstyr på skip. Flere skip og oljerigger ble bygd på Framnæs.

I 1975 fikk han jobb i Staubos rederi, som drev med oljeboring rundt om i verden. Det første halve året tilbrakte han i Paris. Han fikk en grundig og omfattende kursing i elektro på oljerigger - en kunnskap han har hatt nytte av helt fram til i dag. Deretter gikk turen ut i verden - på leting etter olje for franske Total. Det ble mange turer til en rekke områder i Middelhavet, øst- og vestkysten av Afrika og India, Grønland osv.

I alt har han loggført over 700 take-off g heldigvis like mange landinger. Det var jobb ute i 4 uker og 6 uker hjemme. Sommeren 1980 begynte han å bli lei av all reisingen. så han fikk jobb som elektroinspektør i Kosmos. Sammen med to andre sto han for driften av radio, radar og annet elektronisk utstyr på Kosmosbåtene. Men han gikk fra "aske til ild" - det ble ikke noe mindre reising. Turene gikk til USA, Japan og rundt om i Europa, fortrinnsvis til skipene mens de lå i dokk. Her arbeidet han fram til 1992, da Kosmos ble solgt og han ble sagt opp. Det var en rar og uvirkelig opplevelse han ikke unner noen.

Bror Tor fant da ut at han ville starte for seg selv, og han holdt på å arbeide fram til i sommer. Han har leid seg ut til ulike firmaer som har hatt behov for hjelp på ulike områder innen skips og rigg elektro. Og selv om utviklingen har gått fra radiorør, via transistorer til integrerte kretser, fiberoptikk og data, føler han at han har klart å følge med i utviklingen, ikke minst fordi mye av dette både har vært jobb og hobby.

I 2006 mistet han sin Kari etter et dramatisk fall i hjemmet, og 49 gode samlivsår var plutselig over. Takket være nær familie og gode venner klarer han seg godt videre i livet. Det er ikke mange støvnugga i finne i hans hjem, selv om han bedyrer at han liker hagearbeid bedre enn husarbeid.

I en periode var det geologi som opptok han, på turene rundt omkring ble det mye leiting etter stein. Så mye at han oppdaget at han så mer ned i bakken enn på naturen rundt seg....

Som tidligere nevnt er han mer enn godt oppdatert på data, og han liker å filme og ta bilder når han er ute på turer rundt om i verden.

Gjennom hele livet har musikken hatt stor betydning for han og han var med i Hornmusikken på Kløfta i nesten 12 år da han bodde der. De siste åra har det begrenset seg til å lytte til musikk hjemme eller besøke ulike konserter.

Bror Tor føler seg godt mottatt og liker seg godt i vår loge. Han synes det er hyggelig på logemøtene, og ser fram til flere år i vår loge.

— oo00oo —

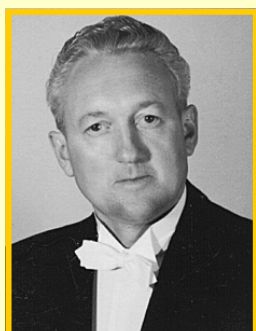




Bror Bjørn Larsen fylte 70 år 20. mai.

Bror Bjørn ble innviet i vår loge 3. oktober 1994. han har i mange år reist utenriks som maskinsjef og har derfor ikke deltatt i vår loge de senere år.

Logebrødrene gratulerer bror Bjørn med dagen.



Bror Edvard Skjelbred fylte 90 år 29. juli.

Bror Edvard ble innviet i vår loge 29. mai 1961 og har derved lang fartstid i Odd Fellow. Av helsemessige årsaker er han ikke aktiv i vår loge.

Logebrødrene gratulerer bror Edvard med dagen.

EFTERÅR

Jeg vandrer ved solnedgangstide

igennem den kølige luft

og ånder den efterårsblide

forunderlig fruktbare duft.

Ja, løvfaldets hærværk begynder,

men i luften, hvor solkuglen står,

der ligger en tone og nynner,

at det kunne ha været en vår.

Piet Hein

To av våre brødre har gått bort i sommer

Det er tungt å akseptere at to av våre trofaste logebrødre har gått ut av tiden.

Nedenfor følger redaktørens utdrag av nære venners varme og gode minneord fremført over våre to avdøde brødre i logesalen og ved minnestundene i Stockflethsgate 22.

Vår bror, **Sigurd Olsen** har gått bort. "Hedersmannen Sigurd", som det blir sagt i minneordene.



Bror Sigurd var født 2.oktober 1926, ble medlem av Ordenen 2. oktober 1968. Han hadde således over 40 års medlemskap, og var en trofast logebror.

Sigurd hadde et lunt og behagelig vesen, han var meget musikalsk og den flotte sangstemmen hans fikk logen stor glede av ved innvielser. Ved siste innvielse 30. mars var også Sigurd på plass og sang solo. Han var en resursperson, og det var aldri nei i hans munn når det gjaldt å gjøre en innsats for logen. Han var med når noen trengte hjelp, og ivrig i den tid logen hadde dugnader på Sukke i Andebu. I mange år var han medlem av komitéen som delte ut blomster til enker av logebrødre i forbindelse med jul, og han støttet opp om SOS Barnebyer og de mange andre gjøremål. Han var svært sosial, og sammen med sin Rigmor hadde han en stor venneskare i logen, og de to deltok alltid der det skjedde noe.

Vi lyser fred over bror Sigurds minne



Vår bror **Thormod Larsen** har gått bort. Thormod var født 22.. mai 1936, innviet i Ordenen 17. april 1989. Det var nylig avdøde bror Sigurd Olsen som var hans fadder. Thormod var en trofast og ivrig logebror som kom på logens møter så ofte han kunne. Det var en del møter han ikke kunne møte i på grunn av senskader etter den alvorlige sykdomsperioden han var igjennom for ca. 10 år siden, med den følgen at han ikke kunne sitte i ro lenge om gangen pga smerter i bena.

Nå skulle han igjennom en stor og vanskelig operasjon igjen, men det til støtte komplikasjoner og han døde av lungebetennelse 22. august.

Thormod var en friluftsmann på sin hals og trivdes i skog og mark, på hytta i Nissedal, men kanskje aller helst på sjøen. Han blir beskrevet som en som aldri var redd for å si sine meninger og som var en venn man kunne stole på. Brødrene minnes en positiv bror med et behagelig vesen, en god replikk og sitt lune gode smil.

Vi lyser fred over bror Thormods minne.

Skjønt er det å hvile
når kreftene dovner.
Trett etter årenes
slit og strev.
Skjønt i den evige
hvile å sovne.
Vi ønsker deg alle: hvil i fred.

Rapport fra SOS Barnebyer

I tillegg til tidligere takkebrev til alle involverte brødre, vil jeg gjerne i Kongshaug Nytt få uttrykke hjertelig takk for all hjelp og meget fin innsats i forbindelse med klargjøring av ballonger 16. mai og ballongsalget 17. mai. 15. mai sørget 3 brødre fra Nemnden med transport av alt utstyr fra lageret i Stockfletshgate til Tilfluktsrommet i Høstgate, med biler og henger.

31 brødre ordnet med oppblåsing og montering av ballonger 16.mai i Tilfluktsrommet i Høstgate, pluss at Vabog som leder, deltok både formiddag og ettermiddag. - Br.Fritz Fredriksen (Akers Bakeri) leverte for en rimelig kostnad skolebrød og wienerstenger, som smakte godt i spisepausene.

Br. Frank Eriksen hadde nok en gang ordnet med stor lastebil for transport av ballonger og alt utstyr til Gleditsch-gården.

17. mai var det 19 brødre som posterte seg i byens områder og solgte ballonger eller var på posten i basen i Gleditsch-gården, der for øvrig også Vabog var til stede hele dagen. I tillegg ordnet br. Frank og sin kone, med transport 17. mai fra Gleditsch-gården til lageret vårt i Odd Fellow huset sammen med Vabog etter at salget ble avsluttet.

Samlet sett var bemanningen 16. og 17. mai færre enn i fjor, og trenden har således vært dårligere de 2 siste år i forhold til tidligere.

Ballonggassen ble også denne gang sponset av AGA A/S med 3 flasker hvilket representerer ca. kr. 10.500,-, og vi kjøpte 1 flaske 50 liter og 2 flasker 20 liter gjennom Ballongbutikken for egen regning. Innkjøp av ballonger fra Ballongbutikken AS (Petter Vabog) fikk vi også på en rimelig måte.

Vi fikk også denne gang disponere gårdsplassen til Odd Gleditsch Farvehandel A/S hvilket gir oss et glimrende utgangspunkt for salget 17. mai. Som ovenfor nevnt, fikk vi av Sandefjord Kommune også i år disponere Tilfluktsrommet i Høstgate til klargjøring av ballongene, og det er også glimrende egnet til formålet.

Selgerne våre ble nok en gang meget positivt tatt imot og fikk fortsatt mange hyggelige kommentarer og gavetilskudd til vår innsats for den gode sak.Så noen ord om resultatet av våre anstrengelser:

Bruttoinntekt ble på ca. kr. 95.000,- som vi kan være meget godt fornøyd med. Når man ikke kan ha kapasitet til å ha 2 selgere på alle poster, blir det meget anstrengende i den hektiske perioden etter barnetoget.

Med dette har du fått en tilbakemelding om det brødrene har vært med på å skape, og jeg håper på Nemndens vegne at du ved senere anledning ved spørsmål om hjelp, kan være like positiv som denne gang.

Det er en fryd når klargjøring av ballongene foregår i gemytlige former med smil og gode ytringer, samt at selgerne som kommer tilbake med tildels tomme stativer har replikker som, "*dette er gøy!!*".

Har du forslag til forbedringer av salg etc., så hører vi gjerne om det.

Litt om Lirekassen på Markeds- og Handelsdager.

Lirekassen har siden 1998 vært med å være et muntert innslag i Markeds- og Handelsdager, og vi har operert i Holmestrand, Horten, Åsgårdsstrand, Tønsberg, Larvik, Stavern og ikke minst i Sandefjord.

Ved SOS-aksjonene i 1998 og 2003 var Lirekassen et fint trekkplaster ved OF-stands som var plassert rundt om i distriktet.

De siste par årene har Lirekassen operert kun i Sandefjord, og inkomsten har vært dalende. De offisielle programpostene som i særdeleshet Handelstanden har etablert, har vært sterkt sjenerende på grunn av lydstryen som bare blir sterkere for hvert år. Dette begrenser interessen med oppdrag fra butikkeierne. Vi kan dog meddele at inkomsten i 2009 beløper seg til honorar fra forretninger med kr. 10.416,- og kr. 4137,50 fra publikum med bøssepenges, til sammen kr. 14.553,50. Selvfølgelig kommer disse pengene også godt med til vårt arbeid for nødstedte barn.

Eks.OM BirgerB. Vabog

— oo00oo —

Tankevekker.

En fremmed er en venn du ennå ikke er blitt kjent med.

Tale er som bobler i vann.

Gjæringer er som dråper av gull.

Høstens menyer

05.11 O+ Galla	Torsk med tilbehør	Kr 170,-
12.10 Veternaften	Krabber med tilbehør	Kr 120,-
19.10 Infomøte	Snitter	Kr 80,-
02.11 ≡+ Galla	Kokt laks	Kr. 150,-
09.11 Klubbaften m/ damer	Snitter	Kr. 80,-
16.11 25 års Veteranjuvel	Fersk kjøtt m.løk, suppe	Kr. 150,-
30.11 O+ Galla	Torsk / Kveite	Kr. 170,-
07.12 Julemøte	Julemiddag	Kr. 200,-

Vi gratulerer

Odvar Karlsen	85 år	13. september
Hans Kristian Barstad	60 år	15 september
Bjørn Vidar Boberg	60 år	11 november
Bjørn Frode Jensen	70 år	11 november
Olav Holte Eggen	75 år	18 november
Åge B. Eriksen	70 år	24. november
Tormod Dingstad	90 år	30. november

Vår tids paradoks

I dag har vi større hus og mindre familier, mer bekvemmelighet, men mindre tid.

Vi har høyere utdanning, men mindre sunn fornuft.

Vi har mer viten, men mindre dømmekraft.

Vi har flere eksperter, men flere problemer, mer medisin, men mindre velbefinnende.

Vi forbruker ubekymret, ler for lite, kjører for hurtig, blir for vred for hurtig,

Er oppe for sent, leser for lite, ser for mye på TV og vi ber for sjeldent.

Vi mangedobler våre eiendeler, men reduserer våre verdier.

Vi taler for mye, elsker for lite og lyver for ofte.

Vi har lært hvordan man lever, men ikke et liv.

Vi har tilført år til livet, men ikke liv til årene.

Vi har høyere bygninger, men kortere temperament.

Vi har bredere motorveier, men snevrere synspunkter.

Vi forbruker mer, men har mindre.

Vi kjøper mer, men nyter det mindre.

Vi har vært hele veien til månen og tilbake igjen, men vi har vanskelig for å gå over gaten for å møte våre naboer.

Vi har beseiret det ytre rom, men ikke det indre.

Vi har splittet atomer, men ikke våre fordommer.

Vi skriver mer lærer mindre, ----- planlegger mer, men utretter mindre.

Vi har lært å haste, men ikke å vente.

Vi har høyere inntekt, men mindre moral.

Vi bygger flere computere til å inneholde mer informasjon og til å produsere flere kopier, men mindre kommunikasjon.

Vi går opp i kvantitet, men mindre i kvalitet.

Dette er tiden for hurtig føde og langsom fordøyelse høye menn og litt særpreg.

Mer fritid og mindre gøy,,,,, flere slags føde,,,,, men mindre næring.

To inntekter, men flere skilsmisser og flottere hus,,,,, men brutte hjem.

Derfor foreslår jeg, at fra i dag, gjemmer du ikke noe til en spesiell anledning for hver dag du lever er en spesiell anledning.

Søk etter viten, les mer, Sitt på terrassen og nyt utsikten uten å tenke på hva du trenger.

Bruk mer tid med din familie og venner, spis din yndlingsrett og besøk de steder du holder av.

Livet er en kjede av øyeblikk av glede, det handler kun om overlevelse.

Bruk dine krystallglas, gjem ikke din beste parfyme, men bruk den hver gang du ønsker det.

Fjern fraser som "En av dagene" og "En dag" fra ditt ordforråd.

Skriv det brev du ville skrive "En av dagene" allerede i dag.

Fortell din familie og dine venner hvor mye du holder av dem.

Hold ikke det tilbake som gir latter og glede til ditt liv.

Hver dag, hver time, hvert minutt er spesielt og du vet ikke om det blir det siste.

Dagen i dag er den første i resten av ditt liv

Kjære Brødre.

Etter årene jeg har levd å dømme er jeg fortsatt en ung mann, men i logesammenheng er jeg veteran og føler meg som en gammel travet. Gjennom mitt logeliv har jeg deltatt på over 900 møter og jo mer jeg gir av meg selv, jo mer føler jeg at jeg får tilbake.

Jeg var stolt og beæret den dagen da jeg ble spurt om jeg ville bli med i Odd Fellow, og den følelsen tror jeg de fleste har i sitt gryende logeliv.

Mange mister etter hvert gnisten og uteblir fra logemøtene. Hvorfor?

Grunnene til det er sikkert mange, men jeg er sikker på at den tryggheten man føler blir like mange ganger så sterk som antallet av brødre som er til stede under enhver grads-passering. Derfor kjære brødre, lån bort to og en halv time av deres tid to dager i måneden så våre yngste medlemmer også kan føle seg like velkommen og ønsket i logen som vi gjorde det da vi ble ført inn i logesalen.

Tenk deg at bare det å være tilstede, kan gi en annen bror så mye glede.

Så kjære bror, bli ikke sittende hjemme men møt opp og gled dine brødre.

Med broderlig hilsen

Svein Harald Sataslaatten

Årets Odd Fellowtur til Europa var elvecruise i Russland

23.07 – 03.08.

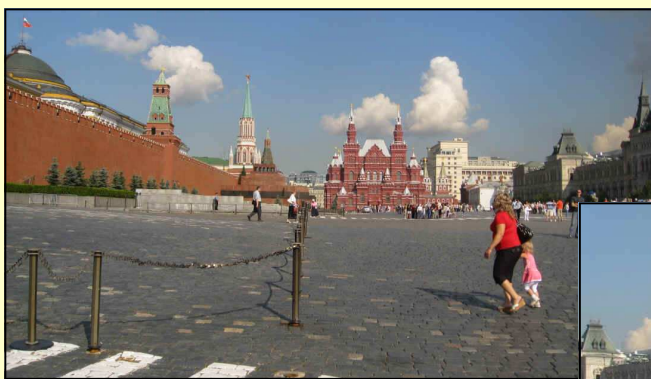
Så er elvecruiset "På Tsarens vannveier" unnagjort – en fantastisk tur med mange utrolig flotte opplevelser. Båten vi bodde på, m/s "Russ", var førsteklasses. Hver morgen var dekkene rengjort og rekkverkene vasket. Sengetøy ble skiftet 3 ganger i løpet av turen, og vi fikk rene håndhåndklær hver dag, badehåndklær ble skiftet bare vi la det på badegulvet. Vi hadde en hel liten restaurant for oss selv (bortsett fra et bord med canadiere i et hjørne). Maten var veldig god – og nesten for mye av det gode – og servitørene var smilende og blide. Vi hadde fast ombordguide, Lilia, en hyggelig jente som var veldig imponert over oss og det vi fant på! De hadde sørget for å fylle dagene med tilbud til alle, som man kunne velge å være med på, eller sitte og sole seg på dekk. Det var også underholdning hver dag i Panorama bar av to damer som trakterte piano og fiolin. Også guidene i land var utrolig kunnskapsrike med nydelig engelsk som alle forsto. De som ikke

kunne engelsk ble med i en gruppe der Torbjørn (Ribe) oversatte. Og sin vane tro hadde også Torbjørn kåserier om personer som har gjort seg gjeldende i historien. I tillegg hadde vi strålende vær hele tiden. Det regnet to ganger, men da var vi innendørs!

Hver kveld fikk vi opplysninger om neste dags program, med beskrivelse av og historikk til de forskjellige stedene vi kom. Mye god informasjon som det ikke går an å ta med her, da måtte det bli et eget nummer av avisen! Så det får bli med det som følger:

Vi reiste fra Gardermoen **torsdag 23. juli** kl. 11.00, og med mellomlanding i Stockholm og med 2 timer frem i forskjell i tid ankom vi Moskva kl 17.20 og ble kjørt til Vodohod Cruises m/s "Russ", båten vi skulle bo på hele tiden.

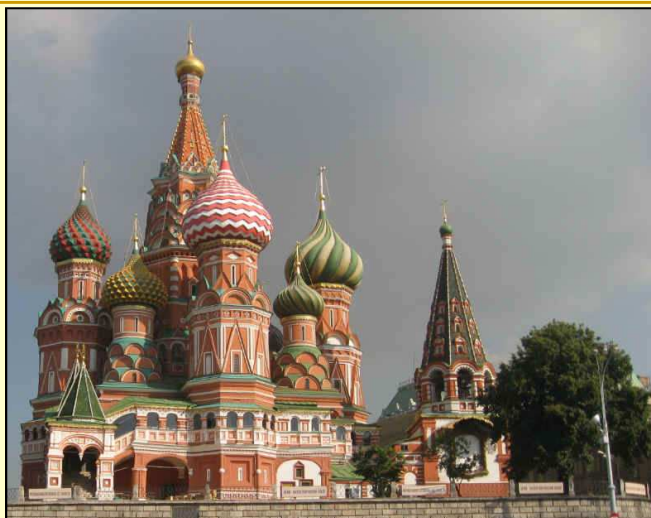
Fredag startet vi med rundtur i **Moskva**, der vi selvfølgelig var på Den Røde Plass. Det var nesten utrolig å se det stedet vi så ofte har sett på TV, og vite nå er vi der!



Moskvas fasjonable stormagasin på den røde plass. Meget eksklusivt er det.

Den røde plass sett fra basilikaen med Leninmausoleet litt til venstre i bildet





De russiske kirkene - basilikaene med alle løk-
kuplene - så utrolig flotte, så vi flere av. De russis-
ke herskerne gjennom historien hadde for vane å
bygge en kirke for å feire seire ved slag, så det ble
jo en del! Vi var også på Novodevichy kloster, mye
historie også innenfor de murene. Det var opptre-
den av en gruppe sangere som sang både kirkemu-
sikk og folkeviser, mange kjøpte også en av deres
CD'er. (Vi fikk høre flere av slike sanggrupper i lø-
pet av turen, men disse var absolutt de beste). Vi
ble også tatt på omvisning på kirkegården som hører
til klosteret, der mange av Russlands kjente perso-
ner ligger. Kanskje mest kjent for russerne selv,
bortsett fra Raisa, som var gift med Michail Gorba-

tsjov. Det var også tilbud om balletten "Nøtteknekkeren" om kvelden, men alle valgte Moscow by night +
Metro tour i stedet. Da kjørte vi metroen til de stasjonene som er så fantastisk flotte, med statuer,
malerier og kunstferdige dekorasjoner. Metroen gikk i rasende fart, så her gjaldt å komme seg raskt av
og på!



Lørdag startet vi med besøk i Kreml, der vi
bl. a. så kanonen som det aldri ble skutt fra
og klokken det aldri ble ringt med. Vi så
vaktavløsningen med den merkelige hane-
marsjen. Og mens vi betraktet bygningene
tenkte vi vel på alt det grusomme som har
funnet sted der. Etter rundturen hadde vi
noen timer med fri tid i Moskva, og da fant
de aller fleste et "vannhull" å slappe av på!
Souvenirbutikker var det over alt, og det
skulle vi også få se på alle de stedene vi

var, med stort sett de samme varene. Kl. 17.30 var det avgang fra Moskva. Ca. kl. 21.30 kom vi til de
første slusene - 7 i alt (3 opp og 4 ned) før vi var i Volga.



Søndag ved 09.00-tiden passerte vi den siste av slusene i Moskva-kanalen og
vi kom over i Volga. I løpet av dagen var det foredrag ved Torbjørn, russisk-
kurs, kurs med foredrag om russiske souvenirer og sang-kurs. Kl. 16.30 kom vi
til **Uglich**, og hadde guidet tur til fots, også her hadde
de en vakker basilika. Om kvelden var vi med på tur til
Martynovo, en landsby på 96 sjeler en times kjøring ut i
"bushen", med en buss som kun kan beskrives som et
gammelt, møkkete vrak, som i tillegg fikk motortrøbbel
med stopp på de mørke og humpete veiene! Innbyggere
oppførte en komedie for oss som vi jo ikke forsto, men
som det var meningen at vi skulle le av! Vi ble servert

te og en potetrett som var bakt i en svær ovn som det tok mange timer å var-
me opp. Og retur i den samme bussen mens vi håpet at den ikke stoppet før vi
var tilbake! I det hele tatt en erfaring som vi kan le av etterpå! - Ved midnatt var det avgang, med kurs
for **Myshkin** (betyr musenes by), dit vi kom mandag.

Mandag. Her var det også guidet tur til fots, med besøk i lokalt museum, en mølle (med mus), filt-
museum (de lagde her det kjente tykke filt-fottøyet), samt nok en basilika. Kl. 13.00 forlot vi Myshkin
og om bord var det "Russian tea party og Master class of Russian Dance, samt foredrag av Torbjørn.
Sent på kvelden passerte vi Cheropevets, Russlands største industrisenter for metallurgi.

Tirsdag. Mellom kl. 23.30 - 0600 gikk vi gjennom 6 sluser i Volga-Baltic kanalen, høydeforskjellen er til sammen 80 meter ned! Vi ankom **Goritzky** et par timer senere. Også her guidet spasertur, men noe annerledes. Vi fikk besøke et enkelt hjem, der kona fortalte om hvordan de levde (svært enkelt) og vi kunne stille spørsmål. Mannen i huset viste oss hagen, der de dyrket det de trengte av frukt, grønnsaker og blomster. (Dette fikk de jo betalt for, og hver av oss la fra seg noen sedler. 100 rubler er ca. 20 kr, et lite beløp for oss, men til sammen en bra inntekt for mottagerne). Etterpå besøkte vi den lokale skolen, fikk se klasserommene og noen elever hadde laget små ting som vi kunne kjøpe. Her var det også salgsboder som fristet til kjøp, blant annet skinnvarer. Det ble handlet jakker, sjal og caper, som ble vist på "cat-walken" før middagen! Ombord var et kurs i russisk sang, i bretteing av servietter og maling av matrioshka, den russiske nasjonal-dukken.

Onsdag. Før frokost kom vi inn i Onega-sjøen, Europas nest største innsjø. Om formiddagen var det først kåseri ved Torbjørn og kurs i russisk dans før vi kom til øya Kizhi, som ligger i nord-enden av Onega. Denne øya står på Unescos verdensarv-liste. Der var det nok en basilika, men denne er i sin helhet utskåret i tre og uten en spiker! Selvfølgelig også denne med de mange løk-kuplene. Så bar det til sjøs igjen og tilbake over Onega. Om ettermiddagen var det **vodka-testing!** Det er ikke bare Smirnoff å få servert der, nei. Vi hadde 6 forskjellige vodkaer, den ene sterkere enn den andre. Den siste riktignok en søtlig "dame-vodka"! Deretter var det besøk på broen for kveldens middag som het **Pirates' dinner!** Og her skal jeg si det var sjørøvere, den ene mer fantasifull enn den andre. Men prisen tok absolutt Brita Leganger Johnsen (Holmestrand), totalt ukjennelig med selvlagde tenner og sjørøverhabitt. Ugjenkjennelig for mange var også Arvid (Wold), men det skal ikke så mye til: det er bare å sette en parykk på hodet! Vi danset oss ned til den store restauranten med bror Steinar Granås (Horten) i spissen med munns spill mens vi sang "Kaptein Sortebill", til stor applaus fra de som satt og spiste. (De var ikke så fine som oss!) Festlighetene fortsatte utover kvelden i "vår" lille "Small bar".



Torsdag morgen gikk vi gjennom 2 nye sluser i elven Svir, og om ettermiddagen kom vi inn i Ladoga, Europas største innsjø. Den er 17 000 km² med ca. 660 øyer og det er 3500 elver lengre enn 10 km som munner ut i denne svære sjøen. Vi så ikke land på noen side, det var som å være på storhavet. Om bord denne formiddagen viste de DVD'en "Our Cruise" som kunne bestilles, det var øvelser for sangere og dansere som hadde gått på kurs og som skulle opptre på "Talents Show" senere på kvelden. Og det var kåseri ved Torbjørn. Det var "Captains Dinner" der vi fikk besøk av skipper'n som skålte med alle og sa nasdarovje! (det er neppe skrivemåten, men det høres i hvert fall sånn ut!) Så hadde vi "Talents Show", der båtens egne underholdere og deltagerne i sang og dans viste seg frem. Og så hadde passasjerene fra de forskjellige land sine spesielle opptredener, også vi norske som i samlet "tropp" fremførte en sang på 8 vers på liksom-språk fra forskjellige land, melodi "Stenka Rasin", akkompagnert av russisk trekkspill! - Om kvelden kom vi inn i elven Neva som munner ut i St. Petersburg. Ved midnatt var vi fremme, og hadde da busstur "St. Petersburg by night", kom ombord igjen 02.30.

Fredag med sen frokost. Så var det "Bus city tour" i byen som ligger i Neva-deltaet og er anlagt på 42 øyer, med 400 broer som binder dem sammen. På denne turen besøkte vi **Peter and Paul-festningen** der det også er en stor basilika. Her ligger kistene til Romanov-slekten fra Peter den Store til levningene etter den siste Tsar-familien som ble drept av kommunistene under revolusjonen. Og vi så fra utsiden de mange flotte byggverkene som vi senere skulle besøke. Resten av dagen tok de fleste det med ro om bord.

Lørdag ble vi vekket grytidlig for å dra til **Pushkin** og Katarinas 2. palass og park. Her var det vakre rom fylt av en utrolig prakt. Mye gull og flotte kunstverk, det er ikke til å tro at slikt gikk an. Denne delen ble brukt til representasjon, fikk vi vite. Keiserinnen selv bodde i en sidefløy, ikke akkurat "husbank" det heller!



Byen het tidligere Tsarskoye selo (Tsarbyen), men det passet jo ikke kommunistene da de kom til makten. Den ble derfor døpt om til Pushkin, etter Russlands folkekjære dikter. Han bodde der og gikk på skolen som var tilknyttet palasset. - Om ettermiddagen var det klart for nok en tur, denne gangen til Vinterpalasset og Eremitasjen. Nok et vidunderlig oppbud av prakt. Og noe av det mest utrolige ved alle disse palassene er at de ble bombet under 2. verdenskrig så bare ødelagte skall sto igjen - og bygget opp igjen nøyaktig som de var !

Søndag etter frokost var det tur til **Peterhof**, slottet til Peter den Store som ligger ved sydkysten av Finskebukten et godt stykke fra byen. Det var omvisning på slottet, med de samme guider som tidligere, utrolig kunnskapsrike damer. Og også her praktfulle rom med nydelige møbler, gull og kunst. Men det spesielle med Peterhof er parken med forskjellige hager og 150 fontener som settes i gang kl. 11.00. Peter den Store fikk anlagt slottet med disse hagene og fontenene etter inspirasjon fra besøk i bl. a. Versailles. - Etter lunsj var det fri tid i byen, der damene kikket i butikker mens gutta fant et vannhull (der damene også havnet etter hvert)! Kvelden ble avsluttet med teaterbesøk og balletten Svanesjøen.



Dette var siste dag på turen. Dagene og stedene har vi gått litt surr i, hva så vi hvor? Og når var vi der? Når vi nå ser filmen og leser de daglige informasjonene vi fikk kan vi få sortert inntrykkene og få orden på opplevelsene. Mange bilder ble tatt, mange hundre. Ord som utrolig og fantastisk er ofte brukt, men det tror jeg vi står for, alle sammen. Men når vi så all den prakten og overfloden i palassene, og tenker på alle de millionene av mennesker som led og slet og ofte døde av sulten og nøden, så var det ingen som undret seg over at en revolusjon måtte komme.

Vi har fått mange hilsener i ettertid med takk for en fantastisk (der har vi det igjen!) tur, og disse hilserne har vi brakt videre til Torbjørn. Disse reisene i Odd Fellows ånd på tvers av logene i Vestfold er svært verdifulle. De første turene var det stort sett bare Rebekkasøstre med ledsagere fra Sandefjord som var med på. Det har etter hvert spredd seg i fylket, og Torbjørn er imponert over at

"Ribe reiser" har fått en blomstrende "filial" i Sandefjord! - Neste år går turen til Oberammergau syd i Tyskland, og Pasjonspillene der, (som spilles hvert 10. år) så pass på når reisetilbudet kommer. Her skal man være rask for å bli med! Du kan gå inn på Internet www.passionsspiele2010.de og lese om spillenes historikk, skuespillere og solister, og bilder med musikk m.m. Turen går 26. juni 2010.

Avslutningsvis et av Torbjørns visdomsord:

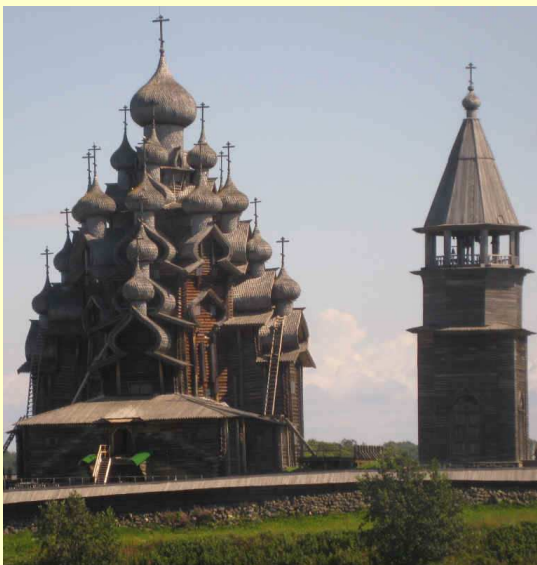
Den beste broen fra fortvilelse til håp er en god natts søvn.



Kongshaugbrødre kan også være pirater



Ikke alt var like velstelt



Kirken på Kizhi øye. Den er på Unescos liste og den ble bygd i 1714 Her er det 22 kupler alt i trevirke



Vaktskifte ved den ukjente soldat i Moskva

Kollegie 1999 – 2001



Kass. John Rolf Hagen- Larsen, Skattm. Terje A. Nielsen, CM Fred M. Olafsen, Sekr. Erling Riisnæs, UM Bjørn Hørnes, OM Frank Eriksen, EksOM Reidar Bjørkmark

21. august Festloge med besøk fra Loge nr 59 Hiort Lorenzen, Haderslev

30. august Høsttur for eldre til Torp flyplass og pensjonistkolen

13. september Klba. Tur til Marinemuseet i Horten

8. november Klba. Besøk fra Grans bryggerier v/Guttorm Gran

17. november Besøk til Loge nr 40 Vern, Horten

22. november Klba Besøk på brannstasjonen

2000

8. januar Nyttårsball

14. februar Klba Venneaften v/DDSS Bjørn Erik Gutke og Br. Håkon Henriksen

13. mars Sosialaften for SOS - barnebyer

27. april Besøk til Loge nr 24 Gregorius Dagssønn, Skien

13. august Tur til Veierland

28. august "Ut i et blå" Høsttur for eldre

11. september Klba. Vin og otaften v/Hans Ivar Hansen

23. oktober Klba. Logen i gamle dager

13. november Klba. Jotunmuseet v/Torstein Bryhn

27. november Klba IT - kveld v/Br. Erling Riisnæs

2001

20. januar Nyttårsball

22. januar Klba Helge Ingstad i Nord Amerika v/Sven Helge Horntvedt

12. februar Klba

26. februar Besøk hos loge nr 26 Svenør, Larvik

12. mars Klba. Sosiaften for SOS - barnebyer

19. mars Møte i Det Gode Vennskaps Grad med gjester fra 10 loger. 123 brødre tilstede i salen.

26. mars Klba. Kåseri om Gamle Sandefjord v/Kjell Børresen

16. juni Sommerfest i Kjerringvik

— oo00oo —

Neste års Odd Fellowtur arrangeres i tiden 26. juni til 4. juli. Som tidligere nevnt går den til Tyrols vakre landskap med utflukter til idylliske alpebyer. Turen avsluttes med pasjonsspillene i Oberammergau. Mer informasjon om turen kommer i løpet av 1. halvdel av oktober

— oo00oo —

Kongshaugnytt finner du på nettet:

www.oddfellow.no klikk deg videre på loger/ Kongshaugnytt

Neste nummer av kongshaugnytt kommer 07.12

Siste frist for materiell til det nummeret er 23 november

Dersom du har noe på hjertet så skriv til oss.

=====

Redaktør og layout Arvid K. Wold arwo@ifs.no.

Skribent: Bjørn Hørnes

Skribent: Åge B. Eriksen

Distribusjon: Svein Harald Sataslaatten

Trykk: Konica Minolta

NYTT EKSOSANLEGG? EU-KONTROLL?

Vi reparerer det meste – for de fleste

Utleie av minigravere

Mekonomen
bildelkjeden

Autorisert bilverksted

et verksted i
Mekonomen-kjeden

Frank O. Eriksen A/S

Skolmar 17 – tlf. 33 47 55 00



www.orcus.no

orcus

**Din lokale vikar- og
bemanningspartner**

For info om oss se www.orcus.no

Orcus Bemanning, Baglergaten 1, 3111 TØNSBERG, telefon 982 40 680

Løftespesialisten

Ragnar Allum

E-mail: ragnar.allum@sis-sandefjord.no

Kontroll og sertifisering av:

Kraner og løfteutstyr

SIS – Sandefjord

SANDEFJORD INDUSTRISERVICE AS

Raveien 191

Postb. 2046

3202 Sandefjord

Tel. 33 42 09 02

Fax 33 42 09 03

Priv. 33 47 42 74



MALERMESTRENE

JENSEN AS



Mesterfarge



Vi har utvalget når det gjelder:

**GARDINER, OPPHENG,
SENGETØY, DYNER, PLEDD,
HÅNDKLÆR OG DUKER**

ALT I BOLIGTEKSTILER

kristoffersen
..k..

Storgaten 7, 3210 Sandefjord
Tlf.: 33 46 13 33

VI SETTER FARGE PÅ HVERDAGEN!

**Alt innen
elektrisk installasjon**

Industri, landbruk og boliger

Aut. installatør



FRED M. OLAFSEN

Raveien 342 - 3220 SANDEFJORD

Tef. 33 45 00 20--- mob. 970 94 210

VÅR ANNONSESIDE SKAL GI INNTEKTER

til logens sosiale arbeide

Vi takker annonsørene for velvillig bistand og Konica, Minolta Norge as for kopiering.